

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. XIII. Sanctimoniales quoque resectâ comâ. Satisfactum præterea obiectioni contrâ propositæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

ET MONACHORVM HABITV 139
*Placemus umbras (inquit) capitis exu-
uias cape,*

Laceraque frontis accipe abscissam comã.
Alterum est, illa miserabilis
crudeli funere Dido

*Quæ quia nec fato, meritã nec morte peribat,
Vt liceret ei infaustam animam corpore
soluere, fabulosa Dea*

Dextrã crinem secat.

Atqui professio religiosa mors quædam est
ac quidem violenta, non menti sed carni.
Quid enim violentius quã sequi clamãtem
Hieronimum, *Per calcatum perge Patrem,*
*Et licet sparsis crinibus in limine mater ia-
ceat, siccis tamen oculis ad vexillum Crucis e-
uola? Sed regnum calorum vim patitur.*

C A P V T XIII.

*Sanctimoniales quoq; resectã comã. Satisfa-
ctũ præterea obiectioni contrã proposita.*

POrro sicut monachi tonsurati, ita
Sanctimoniales resectã coma. *Ma-
teria vestium,* inquit Sanctus Athanasius ^{Lib. 2}
S 2 ^{et a} ^{virg.} instruens

instruens virginem sacram, *non sit pretiosa, capilli circumtonsi*. Ac morem hunc esse antiquissimum docent præterea quæ scripsit S. Hieronymus de Syria & Aegypti sacris virginibus, & Palladius in Lausiatis de Tabennisictis.

Hier. ep.
ad
Sabin.

Rationes symbolicae supra pro monachorum tonsurâ adlatæ, hic quoque seruiunt. Quamuis præterea habeat in virginibus hæc capillorum resectio peculiarem professionem, neglecturas se deinceps formam corporis, *quod*, ut dicebat S. Agnes, *potest male placere*. Multum enim mulieri dempseris de pulchritudine, si capillum. Vnde Gentiles Christianis mulieribus in partem supplicij capitis abrasionem irrogarunt. Sic in martyrologio Romano legimus, *Faustam ad ignominiam rasam*. Quia ut dixit Apostolus, *mulier si tondeatur aut decaluetur turpe est illi*. Et est ista turpitudine in eo sexu notabilis. Vnde apud Isidorum Pelus. Virgo quædam, iuuenem in se ob corporis formam insanientem, planè conuertit, cum se ei tonso capite spectan-

se. cap.

spectandam obtulisset, Vt enim dixit Apuleius, *Mulier etiam venustissima, si capillitio nudetur, licet illa cælo eiecta, mari edita, fluctibus educata, licet, inquam, venus ipsa fuerit, licet omni gratiarum choro stipata, & toto cupidinum populo comitata, & baltheo suo cincta, cinnama fragrans, & balsama rorans; si calua processerit placere non poterit etiam vulcano suo.* Vnde meritò de hoc, sacro ritu dicemus cum S. Ambrosio. *Qua* ^{Epist ad Sabin.} corporeo aspectu sunt turpia, sacrosanctæ religionis contemplatione sunt reuerenda: ut qui ista reprehendunt ipsi in laqueos reprehensionis animas suas inducant. Quibus verbis posterioribus, iam olim iugulauit S. Ambrosius hodiernorum sectariorum petulantiam quibus omnis hæc ceremonia, risus est & superstitio. Sed mori qui illos morantur: homines è Luciani magis quàm Christi scholâ.

Neque est quod scrupulum cuiquam faciat canon Concilij Gangrensis, quo anathema dicitur mulieri quæ prætextu pietatis caput totonderit.

Lib. 3.
cap. 13.

Quia vt colligitur ex Sozomeno , agit Concilium aduersus mulierculas quasdam hæreticas, quæ deceptæ Eusebij Sebastheni fraudibus, prætextu pietatis maritos deseriebant, & tonso capite, virilem habitum induebant.

cap. 11.

Nihilo plus vrget obiectio ex Apostolo petita, qui in primâ ad Cor. docet, mulieri turpe esse tōderi, contrâ verò gloriosum comam nutrire. Facilis enim est responsio, docere ibi Apostolum generatim, quid regulariter & ordinariè mulierem deceat: non tamen negare, posse occurrere eam rerum circumstantiam, vt oppositum religiosè ac sanctè fiat. Ita enim suprâ vidimus commendari virginem Alexandrinâ, quæ vt à se lasciuum iuuenis amorē auerteret, caput sibi ipsa abraferat. Adde, iuxta legem

Num. 6.

Nazaræorum, tam viro quam fæminæ quæ se Deo consecrauerat, præceptum; expleto tempore consecrationis cæsariena ponere. Si hoc fecit Nazaræa, cur non faciat Sanctimonialis, cum huius illa typus fuerit & figura?

C A-